

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 04/07/2023 a les 11:30

Reïna descobreix tot el que diu de nosaltres el cicle vital de les flors

Estrenem el nou senzill del quartet manacorí, «Flors»

Reïna | Carla Perez Vas

Després de guanyar el Sona9 2020, la banda manacorina **Reïna** va publicar un primer doble senzill *Coneixement del medi* (autoeditat, 2020) i un disc de pop illenc, *Arts marcials* (U98 Music, 2021) que els va valdre el Premi Enderrock de la Música Balear al millor disc revelació per la crítica. Ara, el quartet prepara un nou treball, previst per a aquesta tardor i que durà el nom de *Retirada a temps* (El Jardí Amagat / Bankrobber, 2023). Una de les primeres notes que ens en deixen sentir és "Flors", que avui estrenem en primícia.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=f0HENJZqoFc>

"Flors" camina allunyant-se del punt volgutament naïf que sobrevolava les primeres cançons del quartet. Amb lletres sempre sensibles i que esgarden sense por les cares més fosques de l'amor i de la vida, **Reïna** ha escollit en aquesta ocasió apropar-s'hi amb més força -i potser fins i tot cert cabreig-.

La cançó és tota una al·legoria que pren el cicle vital d'un jardí de flors que mor quan no es cuida. "*Just davant ca teva no hi ha flors, i tu saps bé que és culpa teva*", versa la lletra. Són quatre estrofes les que la configuren, i cadascuna recorre un estadi diferent: les flors que neixen, les flors que viuen, les flors que moren, i les flors que no hi són. I a mesura que s'endureix la vida i el paisatge, ho fa també la cançó, amb guitarres esmolades i amb una força insòlita en la veu de Carme Vives.

"És la primera cançó que vam compondre per al nou disc, per això també serà la que l'obrirà", avança la banda. "El que és més curiós d'aquesta cançó és que surt d'una lletra descartada, perquè pensàvem que no acabava d'estar en sintonia amb la resta de lletres", admeten. No obstant això, "en musicarla i començar-la a muntar al local, vam veure molt clar que volíem que el nou disc continuàs la línia d'aquesta primera cançó. Ha passat per moltes versions, al principi era molt guitarrera i es basava en la repetició de dos acords, jugant molt amb l'energia i intensitat que cadascú podia donar amb el seu instrument. La vam fer diverses vegades en directe així i les versions anaven canviant fins que, en produir-la amb en Jorra Santiago [**Jorra i Gomorra**] vam acabar muntant la que ha estat la versió final. El que ens agrada més de la cançó és com evoluciona i com camina sense haver fet l'estructura típica d'anar alternant estrofes amb tornada."